

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-2089-94/2024. számú ügyben,
rendőrségi panasz eljárás tárgyában
(előzmény ügy: RI-AJBH-714/2023.)

Érintett szerv: Makói Rendőrkapitányság

2024.

A rendőrségi adatszolgáltatás szerint a panaszos fia bejelentést tett, miszerint az édesanyja felhívta és azt mondta neki, hogy az ügyvédjénél tartózkodik a folyamatban lévő gyermekelhelyezési per miatt, az élete kilátástalan, annak véget akar vetni. Hozzátette, hogy a panaszosnak volt már öngyilkossági szándékra utaló kijelentése az esetet megelőző egy hétben, akkor sikerült őt megnyugtatnia. *I. L. r. tzls.* jelentésében arról számolt be, hogy a helyszínen vezető út során telefonon felvette a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy édesanyja az elmúlt egy hétben már második alkalommal közölte vele, hogy véget akar, fog vetni az életének. Közölte továbbá, hogy a panaszos labilis, könnyen veszti el a nyugalmát.

A rendőri jelentések szerint a helyszínre érkező rendőrök és mentősök azt tapasztalták, hogy a panaszos sír, zokog, feldúlt állapotban van. Az igazoltatás során azon kérdésre, hogy mi a problémája, a panaszos azt felelte, hogy „nem csinállok semmit”, azonban arra már nem válaszolt, hogy „mit nem szeretne csinálni”. Annyit elmondott, hogy a folyamatban lévő válópere miatt van ilyen állapotban.

Mivel a helyszínen a rendőrök és a mentőszolgálat munkatársai által tapasztaltak, valamint a panaszos nyilatkozatai alátámasztották a bejelentés tartalmát, a mentőszolgálat munkatársainak döntése alapján a helyszínre érkező rendőröknek – az Rtv. 37. §-ának b) pontja és a Szolgálati Szabályzat 10. § és 16. §-a alapján – biztonsági intézkedést kellett foganatosítaniuk. A jelentés szerint a mentőszolgálat munkatársai tájékoztatták a panaszost, hogy mivel öngyilkossági bejelentés kapcsán érkeztek a helyszínre, kötelességük az ilyenkor szokásos protokoll szerint eljárni, így őt kórházba kell szállítaniuk további kivizsgálás céljából. A panaszos azon állítása, miszerint a mentőszolgálat munkatársainak döntését a rendőri jelentés alapozta meg, nem állja meg a helyét.

2. A rendőri jelentés szerint *I. L. r. tzls.* – szemben a panaszos állításával – a rendőr nem csupán elvette a panaszos személyazonosító okmányait és átadta a mentőszolgálat munkatársának. A rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján egyértelműen megállapítható, hogy a rendőr elvégezte a panaszos személyazonosságának ellenőrzését, majd a szükséges személyes adatokat jelentésében rögzítette. A rendőri jelentés szerint kizárólag a panaszos személyi igazolványát adták át a mentőszolgálat munkatársának, mivel a mentőegység vezetőjének – az 5/2006. EüM rendelet 9. §-ának (4) bekezdése szerint – rögzítenie kellett a beteg személyes adatait a mentési adatlapon és a menetlevélen. Az érintett okiratot ezért kapta vissza a panaszos az őt vizsgáló orvostól.

3. A rendőri jelentések szerint, mivel a panaszos felszólítás ellenére sem akart együttműködni a mentőszolgálat munkatársaival, a rendőrök figyelmeztették őt, hogy együttműködés hiányában vele szemben kényszerítő eszközt fognak alkalmazni. Többszöri felszólításra ugyan, de a panaszos végül hajlandó volt beszállni a mentőgépkocsiba, így vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. A panaszos tartalmát tekintve azonos módon írta le a történeteket.

4. A panaszos 2023. december 7-én személyesen megjelent a Rendőrkapitányságon, ahol előadta, hogy három nappal korábban a mentőszolgálat két rendőr közreműködésével egy ügyvédi irodából alaptalanul szállította a helyi kórházba; majd érdeklődött a kórházba szállítása okáról. *D. G. r. alez.* – mivel a panaszos által előadottakat nem értékelte rendőri intézkedéssel szembeni panaszként – tájékoztatta a panaszost, hogy a kórházba szállításáról a mentőszolgálat munkatársai döntöttek, a rendőrök csupán az egészségügyi személyzet tevékenységét biztosították. A panaszos figyelmét felhívta arra is, hogy kórházba szállítással kapcsolatos egészségügyi szakmai döntés okairól a mentőszolgálatnál tudják tájékoztatni.

A vizsgálat megállapításai

1. A rendelkezésre álló információk alapján a panaszos fiának öngyilkossági szándékra irányuló bejelentése alapján kezdeményeztek intézkedést a panaszossal szemben. Mivel a bejelentés a rendőrség számára – figyelemmel az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére és 37. §-a (1) bekezdés b) pontjára – intézkedés kötelezettséget keletkeztetett, *az intézkedés ténye visszásságot nem okozott.*

E tekintetben fontos rögzíteni, hogy az Rtv. 39. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a rendőr külön bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül is beléphet egy ügyvédi irodába.

2. A rendelkezésre álló információk alapján a panaszos kórházba szállításáról a mentőszolgálat munkatársai döntöttek, e tekintetben az intézkedő rendőrök – figyelemmel az Rtv. 37. §-ának (1) bekezdés b) pontjára – csupán közreműködtek a panaszos kórházba szállításában. *Ennek megfelelően elfogadtam a Rendőrkapitányság álláspontját, így a panaszos kórházba szállításának ténye – a rendőri biztosítás tekintetében – visszásságot nem okozott.*

3. Az igazoltatással összefüggésben – a rendelkezésre álló információk alapján tisztázott tényállás alapján – megállapítható, hogy a rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően hajtották végre a panaszos igazoltatását, amely során a panaszos személyi igazolványát a mentőszolgálat munkatársainak átadták az 5/2006. EüM rendeletben foglalt kötelezettségeik teljesítése érdekében.

Az Rtv. 24/A. §-ának (1) bekezdése értelmében közfeladatot ellátó személy – e minőségének és a jogszerű cél igazolását követően – felkérheti más személy igazoltatására. A mentőszolgálat munkatársai a Btk. 459. § (1) bekezdésének 12. pontja szerint közfeladatot ellátó személynek minősülnek a mentéssel és betegszállítással összefüggésben.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos releváns személyes adatainak a mentőszolgálat munkatársának való átadására kellő jogalappal került sor, *úgy foglaltam állást, hogy e sérelem tekintetében visszásság nem történt.*

Felhívom ugyanakkor a figyelmet arra, hogy az Rtv. hivatkozott 24/A. §-a nem ad felhatalmazást magának a személyazonosító okiratnak az átadására.

4. A rendelkezésre álló rendőrségi iratok és a panaszos beadványa alapján tisztázott tényállás alapján megállapítható, hogy a panaszos eleinte nem volt hajlandó együttműködni a mentőszolgálat munkatársaival, így az a tény, hogy őt – megfelelően az Rtv. 61. § (1) bekezdésének, továbbá a Szolgálati Szabályzat 5. § (3) bekezdésének, valamint a 39. § (3) bekezdésének – figyelmeztették, hogy vele szemben akár kényszerítő eszközt is alkalmazhatnak, *visszásságot nem okozott.*

5. A rendőrségi adatszolgáltatás, valamint a panasz alapján körvonalazódó tényállás alapján megállapítható, hogy a panaszos a kórházba szállításának tényét sérelmezte és annak okáról kért felvilágosítást a Rendőrkapitányságon. Mivel a mentőszolgálat munkatársainak döntése és eljárása nem vizsgálható rendőri intézkedéssel szembeni panaszeljáráásban, e sérelem tekintetében – álláspontom szerint – *D. G. r. alez. helyes felvilágosítást adott a panaszos számára. Ennek megfelelően elfogadtam a rendőrség álláspontját és úgy foglaltam állást, hogy e tekintetben visszásság nem történt.*

A vizsgálat zárása

Alapjogi visszásság hiányában az Ajbt. 2. § (7) bekezdése, illetve az Ajbt. III. fejezet 11. alcíme szerinti intézkedések alkalmazását mellőzöm.

Az Ajbt. 39/J. §-ának (4) bekezdése alapján az alapvető jogok biztosa a jelentést, illetve a (3) bekezdés szerinti elutasítást megküldi – az intézkedéssel érintett rendőri szerv kilététől függően – az országos rendőrfőkapitány, a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója vagy az idegenrendészeti szerv főigazgatója számára.

Az érintett rendőrségi vezető (jelen esetben az országos rendőrfőkapitány) a rendőrségi panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. hivatkozott 92. §-ának (1) bekezdésére, valamint az Ajbt. 39/K. §-ának (1) bekezdésére – közigazgatási hatósági eljárásban fog döntést hozni, amely döntést a panaszos – amennyiben azzal nem ért egyet, illetve annak eredményével nem elégedett – közigazgatási perben később megtámadhat.

Budapest, 2024. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos